

Sygn. akt III CSK 239/17

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku E. I.
przy uczestnictwie A. R., K. K. i M. M.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 stycznia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczek
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 6 grudnia 2016 r., sygn. akt II Ca [...]

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 grudnia 2016 r. Sąd Okręgowy w K. - w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku - oddalił apelację uczestniczek A. R., K. K. i M. M. od postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 25 czerwca 2015 r.

Uczestniczki wniosły skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność „z uwagi na fakt oczywistego naruszenia prawa procesowego oraz przepisów prawa materialnego przez Sąd drugiej instancji”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie wykazano oczywistej zasadności skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). jak wielokrotnie wyjaśniał Sąd Najwyższy, ta przyczyna kasacyjna ta zachodzi wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie zapadło z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy (np. postanowienia z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ.). Tymczasem skarżący kwestionując zaskarżone postanowienie, próbują podważyć ocenę dowodów i ustaleń, które zostały dokonane rzetelnie i szczegółowo omówione.

Należy przypomnieć, że sąd ma pełną swobodę przy ocenie dowodów, w tym opinii biegłego, a skarżący opinii złożonej w sprawie skutecznie nie podważyli. Ocena wiarygodności opinii sporządzonej przez biegłego należy do sądu rozpoznającego sprawę (art. 233 § 1 k.p.c.) i nie mieści się w ramach kognicji Sądu Najwyższego w postępowaniu kasacyjnym (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2014 r. V CSK 125/13, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

jw